

Trøst i troen - Hjem til HERREN

**Højtæsningsdigt til en mindehøjtidelighed eller begravelse*

L: I himmelsk fred, hvor Guds kærlighed forener, finder din sjæl ro.
Bortom tidens sus hviler nu din krop i jordens favn.

A: Sorgen er uendelig stor, men gennem herlighedens håb i Kristus vor Herre
finder vi trøst i troen, som bærer os gennem tårenes nat.

L: En lysere dag skal gry, hvor mørket ikke råder –
for vi er kun adskilt for en kort stund.

A: I skyerne skal vi atter forenes,
når den sidste trompet lyder med mægtig klang.

Alle: Trompeten skal lyde til Guds ære, og vi skal for evigt være hos HERREN.

L: Du gik ikke blot bort – nej, du drog hjem, til himlens klare land,
hvor ingen tårer falder mer, og hvilen gives af Guds hånd.

A: Din ånd blev stille løftet op af nådens evige vind,
og nu ser du din Frelser – den Herre, du bar i dit sind.

L: Dit farvel var ej en afslutning, men morgengry og fred –
du byttede jordens skygger for evig herlighed.

S: Og når vi sørger i vort kød, da hvisker ånden blidt:
Trompeten skal lyde til Guds ære, og vi skal for evigt være hos HERREN.

L: Så kort er livets flygtige tid, så hastigt går vor færd,
men Kristus er vor faste borg, vor evige trygheds værd.

S: Og selvom vi vandrer i tro, ikke i klar syn, har vi et herregård i himlen, hvor du nu
allerede er.

Alle: Trompeten skal lyde til Guds ære, og vi skal for evigt være hos HERREN.

L: Vi er fraværende i legemet, men hjemme i det håb,
at vi en dag skal træde frem og bo i HERRENS dåb...

A: ...I Faderens hus med fredens folk, i herlighedens sal,
når jordens stilhed sprænges af livets evige kald.

L: Vi frydes midt i sorgen nu, for visheden er klar:
i Kristus har vi sejren – i ham er vi altid nær.

S: Og intet kan os skille mer – ej død, ej tid, ej ve:
Trompeten skal lyde til Guds ære, og vi skal for evigt være hos HERREN.

(*Teksten er designet til to stemmer (f.eks. (L = Leder, S = Svarende stemme eller menighed, A: = Alle sammen) med fælles dele, hvor omkvædet gentages).